

Ofrena de sang

Un relat de: [Llorenç Garcia](#)

(...)El dia que puguem desprendre'ns de totes les cadenes que ens atenallen despertarà la bèstia que aquest poble duu dins empresonada. Perquè, tal com afirmà el gran Estellés, hi haurà un dia que no podrem més i llavors ho podrem tot. Tots els barrots es fondran davant la solidesa d'una ràbia continguda durant tant de temps. I serà també quan restituïrem a la repressió el nom que se li adiu: REPRESSIÓ. No tornarà mai més a camuflar-se sota les etiquetes de "democràcia", "estat de dret", "justícia", que han acabat contaminant amb impúdiques urpes tots aquests conceptes fins devaluar-los a la banalitat més sòrdida. Tan bon punt hàgem desemmascarat la repressió, també haurem restituït la noblesa d'aquests altres termes i tornarem a anomenar les coses pel seu nom. Mentrestant, molts pagarem el preu amb la sang. La mateixa que conté amuntegada la suor i el patiment dels pares, avis, besavis i de tota una cadena perduda en la foscuria del temps. Que millor ofrena per alimentar la causa que amb tan sucós obsequi!

Digueren que havia mort per una parada cardiorespiratòria de caràcter congènit. La dada que policies, forenses i jutges oblidaren consignar fou que l'atziac final es desembocà per una sessió de tortura a la garjola. L'altre succeït que també negligiren fou que aquell pres polític diposità el manuscrit en un amagatall inaccessible de la cel·la. Dècades més tard, per una d'aqueixes giravoltes tan sinuoses on la casualitat llança els daus, aquest escrit eixiria a la llum i esdevingué el manifest que esperonaria la revolució d'un poble que a la fi acabaria ensumant el límpid aire de la llibertat. L'anàlisi del manuscrit corroboraria al seu torn que el vermell de la tinta corresponia a l'ADN de la pròpia sang amb què el Jordi l'havia redactat.